

L'avió, el Prat de Barcelona, la carretera, el Pallars ;precisament el Salas de Pallars és on vaig arribar i em vaig instal·lar la primera vegada a Espanya. Vaig venir amb un contracte de treball de l'hotel Arturo de Pobleta de Bellvei, però he tingut que agafar una feina en l'hotel Bertran de Salas de Pallars .En venir a Espanya mai m'ha passat pel cap de quedar-me aquí ,el pla era de treballar dos-tres anys i tornar al meu país. He arribat al poble de nit i el cansament del viatge no m'ha permès fixar-me molt a l'entorn.

Al dia següent he començat a treballar i em cansava tant que arribava al pis rebentada, també els nervis de desconèixer l'idioma feia el seu efecte. Passats un mes i mig -dos ja parlava lleugerament i he començat a fixar-me a la localitat, el paisatge, també relacionar-me amb la gent. En venir d'un país amb un relleu pla ,sense mar ni muntanya m'ha fascinat el paisatge, quan he fet el primer viatge en tren m'ha tret l'àlè mirant de dalt els llacs, encara em passa això...Per mi el millor passatemps és anar al llac de Sant Antoni o agafar el cotxe i pujar a Vall Fosca i veure des de dalt el vertiginós encant de Pallars.

Si he de ser sincera no sabia que a Pallars es parla català, a la feina ens parlaven en castellà ,suposo perquè arribava molta gent d'Amèrica de Sud ,i al principi no li he donat importància.

Però ha vingut al món el meu fill i a part del meu idioma he començat a parlar-li i llegir-li i entre contes i deures ha arribat el català a la meva casa. El meu fill des de sempre deia que és trempolí i pallares ,però jo he començat a sentir-lo quan el tenia nou anys. Fins aquell moment en el meu cap rondava el pensament de tornar al meu país, però m'he adonat que aquí també puc ser feliç ,i a més, després d'un viatge a la meva terra he sentit unes ganes enormes de tornar a casa i aquest lloc era Trep, Pallars.

He viscut un any i mig a Salas de Pallars i ja vint anys que estic a Trep. He conegut altres pobles més grans ,més petits, però mai he tingut ganes d'anar-me i a més quan el meu fill m'ha dit que el s'anirà explorar el mon, estudiar i veure altres terres, però que jo no me'n vagi d'aquí mai ,perquè a el l'agradaria tornar a Trep de vacances, per les festes, i quin sap, pot ser a viure .Amb aquesta frase he entès que les meves arrels han donat fruit en aquesta terra pallaresa i que és la meva casa també. Ara estic esperant que arribi el cap de setmana i que vingui a posar-se feto de **truitades** ,**xollis** i alguna **vianda** i que participi a les **collonades** i que no es perdi el **Ball de Gegants**. La riquesa de casa meva és la barreja de tradicions ,tenim una frase que és la lema de la meva família "millor dues festes que cap"; per això celebrem doble de totes les dates, som afortunats... parlem i som **Pallaresos**.

Trep,15 d'abril de 2026